

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 99/2024
11.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ... чији је пуномоћник адвокат Јасмина Николић из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ... и Агенције „Корер-Инженјеринг“ власника ДД, предузетника из ..., чији је заједнички пуномоћник Данијела Алексић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужених ЂЂ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Апелационог суда у Крагујевцу за делегацију надлежности, у седници одржаној 11.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Апелационог суда у Крагујевцу за делегацију надлежности у предмету тог суда Гж 2717/23.

Образложење

Апелациони суд у Крагујевцу је актом Гж 2717/23 од 26.04.2024. године поднео захтев за делегацију другог стварно надлежног другостепеног суда, наводећи као разлог да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4г 2/24 од 25.03.2024. године усвојен приговор тужиље и утврђено да јој је повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Крагујевцу П 1689/18 (предмет Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2717/23), те наложено судији известиоцу у предмету Гж 2717/23 да предузме све неопходне радње и да у што краћем року оконча поступак. Тужила је поднеском од 22.04.2024. године обавестила другостепени суд да је поднела тужбу ради накнаде штете пред Основним судом у Крагујевцу против тужене Републике Србије, означавајући Апелациони суд у Крагујевцу као државни орган чијим радом је проузрокована штета. У захтеву се напомиње да је у току овог другостепеног поступка решењем Р 279/2023 од 22.11.2023. године Врховни суд одбио захтев за делегацију надлежности у предмету Гж 2717/23, која је тражена по захтеву тужиље, а да сада суд по службеној дужности због новонастале чињенице утврђене повреде права на суђење у разумном року тражи делегацију, имајући у виду праксу Врховног касационог суда коју илуструје приложено решење Р 131/2022 од 02.06.2022. године.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 8. у вези става 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је утврдио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. тог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана, одлучује веће највишег суда одређене врсте. Ставом 8. истог члана прописано је да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Имајући у виду наведене одредбе Закона и Устава, наводе из захтева за делегацију надлежности, као и садржину достављених списа, Врховни суд налази да нису испуњени услови за делегацију другог стварно надлежног суда, прописани чланом 62. став 1. ЗПП.

У предметном другостепеном поступку Апелациони суд у Крагујевцу одлучује о жалбама тужених и умешача на страни тужених изјављеним преотив пресуде Основног суда у Крагујевцу П 1689/18 од 30.07.2021. године. Решењем другостепеног суда VII СУ 39-34/22 од 09.03.2022. године усвојен је захтев тужених и умешача на страни тужених за изузеће судија тог суда Ане Спасић и Тање Павловић Недељковић, те је одлучено да ће се предмет распоредити у рад по редоследу за пријем предмета. Пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 345/22 од 12.04.2022. године, којом је одлучено о изјављеним жалбама у већу судија Дејана Лукића, Сузана Чоловић и Драгане Стефановић Лабан укинута је решењем Врховног касационог суда Рев. 9781/2022 од 09.03.2023. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење. Другостепени суд је након тога, у већу истог састава, решењем Гж 2717/23 од 26.09.2023. године отворио расправу. Одлучујући о предлогу тужиље Врховни суд је решењем Р 279/2023 од 22.11.2023. године одбио захтев за делегацију надлежности, налазећи да начин руковођења расправом, бојазан тужиље да се другостепени поступак неће окончати у законским роковима и да је умешач на страни туженог био судија Основног суда у Крагујевцу, а сада адвокат и има личне и професионалне односе са бившим колегама (судијама) – без означавања имена судија, не представљају разлог за одређивање другог стварно надлежног суда да спроведе поступак и одлучи о изјављеним жалбама. Тужилја је затим поднела захтев за изузеће председника и чланова актеулног већа другостепеног суда – Дејана Лукића, Сузана Чоловић и Александра Буђевца, због начина одлучивања о извођењу доказа, који је одбијен решењем тог суда VII Су 39-34/24 од 14.02.2024. године. Иза тога, решењем суда Р4г 2/24 од 25.03.2024. године, усвојен је приговор тужиље и утврђено да јој је повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Крагујевцу П 1689/18 (предмет Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2717/23) и наложено судији известиоцу да

у предмету предузме све неопходне радње ради окончања поступка и извести председника суда у року од 30 дана које су радње предузете. Поднеском од 22.04.2024. године тужила је известила суд да је због утврђене повреде права на суђење у разумном року пред Основним судом у Крагујевцу 19.04.2024. године поднела тужбу против Републике Србије - Апелационог суда у Крагујевцу ради новчаног обештећења. У прилогу поднеска достављено је решење Врховног касационог суда П 131/2022 од 02.06.2022. године, као пример праксе тог суда о постојању услова за делегацију надлежности другостепеног суда у поступцима за накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року, утврђеног као последица поступања другостепеног суда.

Имајући у виду дужину трајања другостепеног поступка, чињеницу да је Апелациони суд у Крагујевцу одлуку о жалби први пут донео 12.04.2022. године, да је након укидања те одлуке тај суд, као другостепени отворио расправу и одредио доказивање вештачењем, да су одбијени захтеви тужиле за изузеће председника и чланова већа које актуелно поступа у другостепеном поступку и за делегацију надлежности другостепеног суда, Врховни суд налази да се у предмету у ком је због начина поступања суда утврђена повреда права на суђење у разумном року не може одредити други стварно надлежни суд као у предметима за накнаду штете која је последица утврђене повреде права на суђење у разумном року, због чега нису испуњени законом предвиђени разлози за делегацију по поновљеном захтеву другостепеног суда.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**